

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 12. Dionysio Sulechati retractatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV. A. C. 1368. gnia dignitatis suæ depofuit, & jurisdic-
 tionem suam Priori, & coenobio Cantua-
 riensi reddidit. Tum bona Regis cum
 venia mense Aprili anno 1369 discessit;
 & Montem Flafconis 24 Maji advenit.
 A Papa Cardinalis Presbyter de S. Six-
 to nominatus Cantuariæ successorem ha-
 buit Guilielmum Vitelescum Vigornen-
 sem Episcopum, Archiepiscopi Simonis
 Ifipii nepotem a Papa translatum.

Goduin.
p. 167.
Valsing.
p. 183.

§. XII.

Dionysii Sulechati retractatio.

Parisiis Dionysius Sulechatus Ordinis
 Minorum tertiam cecinit palinodiam
 aliquot errorum, quos quinque abhinc
 annos defenderat. Ut librum sententia-
 rum exponeret, suum faciens principium
 (erat nomen cujusdam actus publici)
 de paupertate Evangelica, & perfectione
 Christiana propositiones protulit, quæ fa-
 vere Fratricellorum hæresi videbantur.
 Delatum illius nomen ad Cancellarium
 Parisiensis Ecclesiæ, & ad Doctores Fa-
 cultatis Theologicæ: quibus magno nu-
 mero congregatis tum inspectum prin-
 cipium Dionysii manu scriptum, tum alia
 indicia persuaferunt eum has proposi-
 tiones propugnasse. His postea mature
 discussis declarabant quasdam hæreticas,
 alias Ecclesiæ decisioni contrarias, mul-
 tas

Bibl. PP.
Paris. to 4.
p. 1160.
Duboulay
to 4 p. 378.
382. 424.
Rayn. 1362.
n. 16.

tas offensioni esse. Accito igitur Fratri Sæcul.XIV.
A.C.1369.
Dionysio interdixere, ne Professoris munus obiret, donec aliter statuissent.

Ille in hac inhibitione acquiescere se simulans recantavit errata sua coram Cancellario & Doctoribus legendo formulam sibi præscriptam. Sed eandem retractationem in conventu solemnifacurum se pollicitus, cum instaret præfixa dies, se submovit. Quocirca Stephano Parisino Episcopo, postmodum Cardinali, & Inquisitoribus denunciatus ut hæreticus, & vocatus in jus est. At non se stitit, nisi Avenione; ubi pridie Calendas Februarias an. 1365 palinodiam iteravit suam coram Guilielmo Romano sacri palatii Magistro, & novem aliis Theologiæ Doctoribus Parisinis. Dein se purgaturus erratis prioribus adjecit nova.

Nam in præsentia duorum Cardinalium, quos a Papa cognitores impetaverat, & coram Doctoribus Parisinis, quos illi accersiverant, fecit declarationem eorum judicio pejora prislinis errata continentem. Tum nova quærentem effugia comprehendi Papa, & 1 Aprilis errores iterum Parisiis & publice quidem revocare jussit, alioqui piorum coetu movendum. Cardinalis Bellovacensis Joannes Domnamantinus erat, cui executionem mandati hujus commisit per literas

Sæcul. XIV.
A.C. 1369.
teras Romæ datas 23 Dec. 1368. Quapropter Dionysius die Jovis post Dominicam Quasi modo pridie Idus Apriles an. 1369 Parisiis in templo Dominicanorum tertiam, eamque publicam cantavit pallinodiam.

Rayn. 1369.
n. 15.
Eodem tempore Urbanus edebat litteras vetantes, ne Præsules, Priores, aliique cœnobiorum Præsides a candidatis religiosæ vitæ tirocinium posituris ante vel post convivium postulent pecuniam, vel ornatus pretiosos, aut res alias quantumvis pios ad usus adhibendas. Permittitur solum, ut accipiant ea, quæ suscepti offerrent ultro, ac liberrime, nec ex composito. Qui contra fecerint, homines profani anathemate devincti, Regulares administrando munere interdicti declarantur. Dabat 4 Apr. 1369.

Ughell to. I.
p. 1051.
Anno eodem Papa per diploma Viterbii ultimo Augusti scriptum ex oppido, quod erat Mons Flasconis, sedem Episcopalem fecit; castrum civitatis jure ac nomine insignivit; S. Margaritæ templum esse cathedrale voluit: ubi octo Canonicos instituit, quibus assignavit redditus, ac novæ diœcesi limites præscripsit. Nondum tamen Episcopum ei dedit: sed post annos septem Gregorius XI Urbani successor novam ædem cathedralem dedicans Antistitem ibi primum posuit Petrum

p. 1062.

tram Afcufium natione Gallum, ex Or-
dine Auguftinianorum Mendicantium. Secul. XIV.
A. C. 1369.

§. XIII.

Imperator Græcorum Romæ agit.

Viterbio recta Romam ivit Urbanus,
ubi expectabatur ab Imperatore Con-
ftantinopolitano. Is erat Joannes Palæo-
logus, qui magnos Turcarum progres-
sus videns in Italiam transferat, a Princi-
pibus Occidentis auxilia petiturus. Pa-
pa die sabbati 13 Oct. an. 1369 Romam
ingreffus Palæologum honoribus affecit
multis, fed paulo minoribus, quam fi fui-
fet Imperator Occidentis. Die Jovis 18
ejusdem mensis Imperator Græcus in
templo Spiritus Sancti fidem professus est
coram quatuor Cardinalibus, nempe Gui-
lielmo Sudrio Epifcopo Oftienfi, Bernar-
do Sylvulo de duodecim Apoftolis, Nea-
politano Archiepifcopo, Francisco The-
baldefco de S. Sabina, & Raynaldo Urfi-
no Diacono de S. Adriano, quibus Papa
hac de re mandatum dederat Viterbii 7
Octobris.

Palæologus fidem prorfus catholicam,
& inter alia puncta profitebatur, Spiri-
tum Sanctum procedere a Patre, ac Fi-
lio; Romanam Ecclefiam tenere princi-
patum totius Ecclefie catholicæ, ac jus
Histor. Eccles. Tom. XXIV. Q deci-

*Vitæ PP.**to 1 p. 388.**410. to. 2.**p. 772.**Chalcond.**p. 25.**Rayn. 1369.**n. 1. 2. &c.**Allat. con.**p. 843.*